

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikea — Nomer Tilu Puluh Opat

Jeff Pippenger

2026-01-27

Nomer Tilu Puluh Opat

Supaya aya hiji sora di padang gurun, kudu aya padang gurun. Dina bulan Juli 2023, hiji sora mimiti ngagema, netelakeun yén Singa ti kaom Yuda harita keur muka segel wahyu ngeunaan Diri-Na sorangan sakumaha dipedar dina pasal kahiji kitab Wahyu. Kaceuceub poé Sabat, 18 Juli 2020, ngamimitian tilu satengah poé dina Wahyu pasal sabelas, anu réngsé dina poé Sabat, 30 Désémber 2023. Dina poé Sabat éta, pikeun kahiji kalina ti saprak Juli 2020, Future for America nyarita ka umum dina hiji pasamoan Zoom.

Ti dinya titik ka hareup, Wahyu Yesus Kristus geus muka sacara ngaronjat. Ieu dimimitian ku hiji wahyu ngeunaan kecap “truth,” anu tuluy katingali ngagambarkeun hiji kerangka anu diwangun ku tilu léngkah anu diguratkeun ku hurup kahiji, katilu welas, jeung ka dua puluh dua dina alfabét Ibrani, anu lamun di hijikeun ngawangun kecap “truth.” Tilu léngkah anu diwakilan dina kerangka kecap “truth” téh mangrupa hiji bebeneran heubeul, anu ditempatkeun dina hiji kaayaan anu anyar.

Salila mangtaun-taun kami geus némbongkeun yén tilu léngkah di palataran, Tempat Suci, jeung Tempat Nu Pangsucina, saajar jeung tilu pagawéan Roh Suci nalika Anjeunna ngahukumkeun dosa di palataran, nembongkeun kabeneran di Tempat Suci, sarta ngalaksanakeun pangadilan di Tempat Nu Pangsucina. Kami geus ngaidentifikasi yén tilu léngkah ieu dinyatakeun di sakuliah Firman Allah, tapi sakabéh pamahaman éta dimagnifikasi ku raraga “bebeneran,” saprak taun 2023. Nyandak hiji bebeneran heubeul tuluy nempatkeunana dina raraga bebeneran anu anyar, nya éta anu dilakukeun ku Kristus nalika Anjeunna laun-laun muka segel Firman-Na. “Padang gurun” anu réngsé dina taun 2023, ngagambarkeun hiji “waktu ahir” anu profétis, nalika hiji nubuat dibuka segelna. Nubuat éta nya éta wahyu Yesus Kristus, anu mangrupa “Bebeneran.”

“Dina jaman Jurusalamat, urang Yahudi geus nutupan kitu pisan permata-permata bebeneran anu mulya ku runtah tradisi jeung dongeng, nepi ka mustahil ngabédakeun mana anu bener jeung mana anu palsu. Jurusalamat sumping pikeun ngabersihan runtah tahayul jeung kasalahan-kasalahan anu geus lila dipiara, sarta pikeun nempatkeun permata-permata firman Allah dina bingkai bebeneran. Naon anu bakal dipigawé ku Jurusalamat lamun Anjeunna sumping ka urang ayeuna sakumaha Anjeunna sumping ka urang Yahudi? Anjeunna kedah ngalakukeun pagawean anu sarupa, nyaéta nyingkirkeun runtah tradisi jeung upacara. Urang Yahudi kacida kagangguna nalika Anjeunna ngalakukeun pagawean ieu. Maranéhna geus leungit tetempoan kana bebeneran Allah anu asli, tapi Kristus ngawanohkeun deui éta kana paningal. Ieu téh pagawean urang: ngabébaskeun bebeneran-bebeneran Allah anu mulya tina tahayul jeung kasalahan. Betapa agungna pagawean anu dipercayakeun ka urang dina Injil!”
Review and Herald, 4 Juni 1889.

Éta “mangrupa pagawean urang pikeun ngabébaskeun bebeneran Allah anu mulya tina tahayul jeung kasalahan,” sarta “nempatkeun permata Firman Allah dina raraga bebeneran.” Dina taun 2023 Gusti ngenalkeun raraga bebeneran, dina wangun anu dilambangkeun ku kecap “bebeneran.” Eta raraga nembongkeun bebeneran “asli” “ti Allah.”

“Leutak jeung runtah kasalahan geus ngubur permata-permata mulia tina bebeneran, tapi para pagawé Gusti tiasa ngaguar harta-harta ieu, nepi ka rébuan jalma bakal nengetan éta kalayan kabungah jeung rasa takwa. Malaikat-malaikat Allah bakal aya di gigireun pagawé anu handap asor, maparin kurnia jeung pencerahan ilahi, sarta rébuan bakal dipingpin pikeun neneda babarengan jeung Daud, ‘Buka panon abdi, supados abdi tiasa ningali perkara-perkara ajaib tina hukum Gusti.’ Bebeneran-bebeneran anu salila mangabad-abad teu katingali jeung teu dipaliré, bakal mancarkeun cahaya tina kaca-kaca anu dipaparin caang ku firman suci Allah. Garéja-garéja umumna anu geus ngadangu, nampik, jeung nginjak-nginjak bebeneran, bakal beuki ngalampahkeun kajahatan; tapi ‘anu wijaksana,’ nya éta jalma-jalma anu jujur, bakal ngartos. Eta kitab geus kabuka, sarta pangandika Allah ngahontal hate jalma-jalma anu mikahayang terang kana kersa-Na. Dina waktu sora tarik malaikat ti sawarga anu ngahiji jeung malaikat katilu, rébuan bakal hudang tina kalingsir anu geus nyekel dunya salila mangabad-abad, sarta bakal ningali kaéndahan jeung ajén bebeneran.” Review and Herald, 15 Désémber 1885.

“Para padamel Gusti” anu “wijaksana” jeung “anu jujur” “bakal ngarti,” sarta bakal “ngungkabkeun” “harta banda, nepi ka rébuan jalma bakal neutep kana éta kalawan kabungah jeung rasa ajrih.” Hanjakalna pikeun Adventisme Laodikea, lain maranéhna anu hudang tina “kalingsirna” dina sora tarik malaikat katilu, sabab éta téh hukum Minggu, sarta éta geus kacida kasépna pikeun Adventisme hudang. Para padamel jam ka-sabelas hudang tina “kalingsirna” maranéhna “dina sora tarik malaikat anu ngahiji jeung malaikat katilu” dina hukum Minggu anu moal lila deui datang. Ti saprak 2024, “Kaleresan-kaleresan anu salila mangabad-abad teu katingali jeung teu dipaliré,” geus ngagedur “ti kaca-kaca anu dicaangan tina firman suci Allah.”

Dina Yesaya 22:22 Eliakim dipaparinkeun hiji konci, sarta dina Mateus 16 Petrus dipaparinkeun konci-konci Karajaan.

Sareng konci imah Daud ku Kami rek dipasangkeun kana taktakna; ku kituna manéhna bakal muka, sarta moal aya nu bisa nutup; jeung manéhna bakal nutup, sarta moal aya nu bisa muka. Yesaya 22:22.

“Konci” téh dipaparinkeun ka Piladélpia, sabab éta hiji-hijina tempat séjén dina Kitab Suci anu nyebutkeun konci pikeun muka jeung nutup.

Jeung ka malaikat jamaah di Piladélpia tuliskeun; Kieu timbalan Anjeunna nu suci, Anjeunna nu sajati, Anjeunna nu nyepeng konci Daud, Anjeunna nu muka, sarta moal aya saurang ogé nu bisa nutup; jeung nutup, sarta moal aya saurang ogé nu bisa muka; Kami terang kana pagawéan maneh: ieu, Kami geus muka panto di hareupeun maneh, sarta moal aya saurang ogé nu bisa nutupna: sabab maneh boga kakuatan saeutik, sarta geus nyekel firman Kami, jeung henteu mungkir kana ngaran Kami. Wahyu 3:7, 8.

Dina interaksi panungtungan jeung urang Yahudi anu resep nyieun pasulayan leutik, Kristus ngangkat hiji patarosan anu teu bisa dijawab ku urang Yahudi.

Nalika urang Parisi keur karumpul, Yesus nanya ka maranéhna, saur-Na, “Naon pamadegan aranjeun ngeunaan Kristus? Putra saha Anjeunna?” Maranéhna ngawaler ka Anjeunna, “Putra Daud.” Anjeunna ngandika ka maranéhna, “Kumaha atuh Daud ku Roh nyebut Anjeunna Gusti, bari nyebut kieu, ‘Gusti ngandika ka Gusti abdi, Caliklah di sisi katuhu Kami, nepi ka Kami ngajadikeun musuh-musuh Anjeun jadi tatapakan suku Anjeun?’ Lamun Daud nyebut Anjeunna Gusti, kumaha bisa Anjeunna jadi putrana?”

Jeung teu aya saurang ogé anu sanggup ngajawab Anjeunna sakecap-kecap acan; kitu deui, ti dinya mitembeyan teu aya deui saurang ogé anu wani naroskeun patalékan naon-naon ka Anjeunna. Mateus 22:41–46.

Urang Yahudi henteu sanggup ngartos hubungan profétik antara Daud jeung Kristus, sabab maranéhna teu miboga konci-konci profétik pikeun ngartos basa Alkitab anu ditepikeun jajar demi jajar. Kristus mungkas interaksi-Na jeung urang Yahudi ku nétélakeun yén kabutaan maranéhna dumasar kana henteu mampuhna maranéhna ngabagi kalayan bener Firman bebeneran. Anjeunna geus nétélakeun yén lamun maranéhna ngartos Musa, maranéhna bakal ngartos Kristus, tapi maranéhna henteu ngartos Kitab Suci anu ku maranéhna diaku dijaga jeung dibéla.

“Konci” ti “bumi Daud” dipaparinkeun ka golongan Millerit, anu mangrupikeun gereja Piladélpia. “Konci” éta nya éta hiji gerakan réformasi anu dilambangkeun ku panto anu muka jeung anu nutup. Ti taun 1798 nepi ka 1863 gerakan Millerit ngalih tina pangalaman Piladélpia kana pangalaman Laodikia, bari ngalih tina hiji gerakan jadi hiji gereja. Aya hiji panto muka jeung hiji panto nutup dina 19 April 1844, sakumaha aya hiji panto muka jeung hiji panto nutup dina 22 Oktober 1844, sakumaha aya hiji panto muka jeung hiji panto nutup dina 1863.

Élyakim kagungan hiji konci, ari Pétrus dipaparin “konci-konci.” Konci dina wangun tunggal téh nya éta panto nu katutup taun 1844.

“Jejer pasualan ngeunaan tempat suci téh mangrupikeun konci anu muka rusiah kuciwa taun 1844. Eta muka kana paningal hiji sistim bebeneran anu lengkep, silih patali jeung sajarah, nembongkeun yen panangan Allah parantos nungtun gerakan advent anu agung sarta nganyatakeun kawajiban ayeuna ku sabab mawa kana caangna posisi jeung pagawean umat-Na.” *The Great Controversy*, 423.

Jejer pasualan ngeunaan Bait Suci téh jadi konci anu muka panto anu katutup dina taun 1844, tapi Petrus ogé dipaparin konci-konci Karajaan.

Jeung Yesus ngawaler sarta ngandika ka anjeunna, “Bagja maneh, Simon Barjona; sabab lain ku daging jeung getih ieu diungkabkeun ka maneh, tapi ku Rama Kami anu aya di sawarga. Jeung Kami ogé nyebut ka maneh, yén maneh téh Petrus, sarta di luhur ieu batu karang Kami baris ngadegkeun jamaah Kami; jeung panto-panto naraka moal bisa ngéléhkeun eta. Jeung ka maneh Kami baris mere konci-konci Karajaan Sawarga; sarta naon bae anu ku maneh dibeungkeut di bumi bakal dibeungkeut di sawarga; jeung naon bae anu ku maneh

dileupaskeun di bumi bakal dileupaskeun di sawarga.” Mateus 16:17–19.

Léngkah demi léngkah, Philadelphia, pangantén perjangjian pamungkas sakumaha dilambangkeun ku Petrus, dipaparin konci ti imah Daud kitu deui konci-konci Karajaan Sawarga. Konci ti imah Daud téh mangrupa poko pamungkas anu ku Yesus dipariksakeun jeung urang Parisi.

Sabot urang Parisi keur karumpul, Yesus nanya ka maranéhna, saur-Na, “Naon pamadegan maranéh ngeunaan Kristus? Putra saha Anjeunna?” Maranéhna ngawaler ka Anjeunna, “Putra Daud.” Saur-Na ka maranéhna, “Kumaha ari Daud ku Roh nyauran Anjeunna Gusti, bari nyebut, ‘PANGERAN ngandika ka Gusti abdi, Diuklah di beulah katuhu Kami, nepi ka Kami ngajadikeun musuh-musuh Anjeun jadi tumpakan suku Anjeun?’ Lamun Daud nyaur ka Anjeunna Gusti, kumaha bisa Anjeunna jadi putrana?”

Jeung teu aya saurang ogé anu sanggup ngawalon Anjeunna sanajan sakalimat; kitu deui, ti harita teu aya saurang ogé anu wani nanya deui ka Anjeunna. Mateus 22:41–46.

Jejer perkawis Daud jeung Pangéranna téh nya éta pisan anu dijadikeun pamiangan ku Petrus dina poé Pentakosta di rohangan luhur dina jam katilu. Jejer anu nutup panto patalina antara urang Parisi jeung Kristus téh mangrupa konci anu dipaké ku Petrus pikeun muka panto rohangan luhur dina poé Pentakosta.

Sabab Daud mah henteu naék ka sawarga; malah anjeunna sorangan ngandika, PANGERAN ngandika ka Gusti abdi, Linggihlah di sisi katuhu Kami, nepi ka Kami ngajadikeun musuh-musuh anjeun tumpakan suku anjeun. Ku sabab eta, sing sakumna kulawarga Israil nyaho kalayan pasti, yen Allah geus ngajadikeun Yesus anu eta, anu ku aranjeun geus disalibkeun, jadi Gusti jeung Kristus.

Ayeuna sanggeus maranéhna ngadéngé hal ieu, hate maranéhna kacida kacucukna, tuluy maranéhna nyarios ka Petrus jeung ka rasul-rasul séjénna, “He lalaki-lalaki jeung dulur-dulur, naon anu kudu ku kami dipigawé?”

Tuluy Petrus ngandika ka maranéhna, “Tobatlah, sarta masing-masing ti aranjeun kudu dibaptis dina ngaran Yesus Kristus pikeun panghampura dosa-dosa, sarta maraneh bakal narima kurnia Roh Suci. Sabab jangji éta téh pikeun maraneh, pikeun barudak maraneh, jeung pikeun sakumna anu jauh, nya éta sakur anu bakal disaur ku Gusti Allah urang.” Jeung ku loba deui kecap, anjeunna mere kasaksian sarta mapatahan, pokna, “Salamatkeun diri maraneh tina ieu turunan anu bengkok.” Tuluy jalma-jalma anu kalayan bungah narima pangandika-Na dibaptis; sarta dina poé éta ogé katambahan ka maranéhna kira-kira tilu rébu jiwa. Rasul 2:34–41.

Pétrus kagungan konci pikeun ngabeungkeut atawa ngaleupaskeun, sarta nalika anjeunna ngalakukeun kitu, sawarga sapuk kana lampah Pétrus. Pétrus ngawakilan Katuhanan jeung kamanusaan anu gawé babarengan pikeun muka segel bebeneran Firman Allah. Nalika bebeneran éta geus dibuka segelna, éta dilambangkeun minangka pangaweruh.

“Konci pangaweruh dina jaman Kristus geus dirampas ku jalma-jalma anu sakuduna nyekel éta pikeun muka panto gedong harta hikmah dina Kitab Suci Perjangjian Heubeul. Para rabi jeung

guru-guru, saenyana, geus nutup karajaan sawarga ti nu miskin jeung nu kasangsara, sarta ngantep maranéhna binasa. Dina piwejang-Na, Kristus henteu ngedalkeun loba perkara ka maranéhna sakaligus, bisi matak ngabingungkeun pikiran maranéhna. Anjeunna ngajelaskeun unggal perkara kalayan écés jeung tandes. Anjeunna henteu nganggap handap pangulangan bebeneran-bebeneran heubeul jeung anu geus dipikawanoh dina nubuat, lamun éta bisa ngalayanan tujuan-Na pikeun nanjeurkeun gagasan-gagasan.”

“Kristus téh sumber asal sakabéh mutiara bebeneran baheula. Ku lantaran padamelan musuh, bebeneran-bebeneran ieu geus digésér tina tempatna. Eta geus dipisahkeun tina kalungguhanana anu sajati, tuluy ditempatkeun dina rarangka kasalahan. Padamelan Kristus nya éta nyaluyukeun deui sarta netepkeun mutiara-mutiara anu mulya éta dina rarangka bebeneran. Asas-asas bebeneran anu ku Anjeunna sorangan geus dipasihkeun pikeun ngaberkahan dunya, ku jalan padamelan Iblis, geus dikurebkeun sarta sigana geus punah. Kristus nyalametkeun eta tina runtah kasalahan, mikeun ka eta kakuatan anyar anu hirup, sarta maréntahkeun supaya eta mancorong kawas permata-permata anu mulya, sarta tetep pageuh salalanggengna.

“Kristus pribadi tiasa ngagunakeun salah sahiji tina ieu bebeneran-bebeneran baheula tanpa nginjeum sakur partikel pangleutikna, sabab Anjeunna anu ngawariskeun asal-usulna sadayana. Anjeunna parantos nancebkeun éta kana pikiran jeung pamanggih unggal generasi, sarta nalika Anjeunna sumping ka dunya urang, Anjeunna nyusun deui jeung ngahirupkeun bebeneran-bebeneran anu geus jadi paéh éta, ngajadikeun éta leuwih kuat pikeun mangpaat generasi-generasi nu bakal datang. Nya éta Yesus Kristus anu kagungan kakawasaan pikeun nyalametkeun bebeneran-bebeneran ti antara rongsokan, sarta deui maparin éta ka dunya kalayan leuwih ti kasegeran jeung kakawasaan aslina.” Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

Konci Petrus téh pikeun meungkeut jeung ngaleupaskeun, sarta Petrus ngagambarkeun pangantén Kristen ahir, nyaéta nu saratus opat puluh opat rébu. Amanat meungkeut ti Petrus, anu katémbong dina kasaksian nu saratus opat puluh opat rébu, nyaéta panyanggulan. Amanat ngaleupaskeun ti Petrus dina kasaksian nu saratus opat puluh opat rébu nyaéta Islam tina cilaka katilu.

“Saterusna kuring ningali malaikat katilu. Malaikat anu ngiringan kuring nyarios, ‘Pikasiauneun pagawéanana. Pikaheaneun pancénna. Anjeunna téh malaikat anu bakal misahkeun gandum tina jukut liar, sarta nyégél, atawa ngabeungkeut, gandum éta pikeun lumbung sawarga. Ieu perkara kedah nyurup sakabéh pikiran, sakabéh paniténan.’” Early Writings, 119.

Gandum anu dibeungkeut éta dilambangkeun ku kurban gandum buah sulung dina Pentakosta, anu minangka kurban ayunan bakal ngagambarkeun diangkatna panji ti nu saratus opat puluh opat rébu. Panyegulan umat Allah téh mangrupa amanat batin Petrus, anu lumangsung dina sajarah Islam tina musibat katilu anu saeutik-saeutik dileupaskeun ti 9/11 ka hareup.

Sanggeus éta, kuring nempo opat malaikat nangtung dina opat juru bumi, nahan opat angin bumi, supaya angin ulah niup ka bumi, atawa ka laut, atawa ka hiji tangkal ogé. Jeung kuring nempo malaikat séjén naék ti wetan, mawa segel Allah anu hirup; tuluy anjeunna sasambat ku

sora tarik ka opat malaikat anu dipaparinkeun kakawasaan pikeun ngaruksak bumi jeung laut, pokna, “Ulah ngaruksak bumi, atawa laut, atawa tatangkalan, saméméh kami nyégél para abdi Allah urang dina tarang maranéhna.” Wahyu 7:1–3.

Opat angin anu ditahan salila pangabeungkeutan umat Allah éta dileupaskeun dina 9/11, tuluy ditahan deui ku George Bush nu ngora. Amanat lahiriah Petrus nyaéta Islam, jeung ngaleupaskeun katut nahan deui Islam téh mangrupa amanat lahiriah anu ngalangkung sapanjang mangsa panyegelan. Kamanusaan Petrus téh kagandeng jeung Kaallahan, sabab konci-konci anu dipasrahkeun ka anjeunna ngagambarkeun kasaluyuan antara sawarga jeung bumi.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

Poékna si jahat ngaliputan jalma-jalma anu ngalalaworakeun doa. Pangrérét panglemes ti musuh ngarayu maranéhna kana dosa; sarta éta sadayana ku sabab maranéhna henteu ngamangpaatkeun hak-hak istimewa anu parantos dipaparinkeun ku Allah ka maranéhna dina katetepan ilahi ngeunaan doa. Ku naon putra-putri Allah kudu ngaraos teu daék neneda, padahal doa téh konci dina panangan iman pikeun muka gudang sawarga, tempat disimpen kabeungharan daya Nu Maha Kawasa anu taya watesna? Tanpa doa anu teu pegat-pegat sarta pangjagaan anu taliti, urang aya dina bahaya jadi lalawora jeung nyimpang tina jalan anu leres. Musuh jiwa terus-terusan narékahan ngahalangan jalan ka tahta rahmat, supaya urang ulah ku panyuhun anu sungguh-sungguh jeung ku iman meunang rahmat sarta kakawasaan pikeun nolak panggodana.

“Aya sawatara kaayaan anu jadi sarat sangkan urang tiasa ngaharepkeun yén Allah bakal ngadangu sarta ngawalon doa urang. Salah sahiji anu pangmimitina di antarana nyaéta yén urang ngarasa peryogi pitulung ti Anjeunna. Anjeunna parantos jangji, ‘Kami baris nyiramkeun cai ka nu halabhab, jeung banjir ka taneuh nu garing.’ Yesaya 44:3. Jalma-jalma anu lapar jeung haus kana kabeneran, anu ngarep-ngarep ka Allah, tiasa yakin yén maranéhna bakal dieusi. Hate kudu kabuka kana pangaruh Roh, upami henteu berkah Allah moal tiasa ditampi.

“Pangabutuh urang anu kacida gedéna téh sorangan jadi hiji alesan, sarta nyuhunkeun kalayan kacida ngagerentesna pikeun kapentingan urang. Tapi PANGERAN kudu dipénta sangkan ngalakukeun hal-hal ieu pikeun urang. Mantenna ngandika, ‘Menta, tangtu baris dipaparin ka maraneh.’ Jeung, ‘Anu henteu nyaahan Anak-Na sorangan, malah masrahkeun Anjeunna pikeun urang sakabéh, kumaha Mantenna moal sakalian jeung Anjeunna maparin sagala hal ka urang kalayan cuma-cuma?’ Mateus 7:7; Rum 8:32.”

“Upami urang neundeun kajahatan dina hate urang, upami urang ngagantel kana dosa naon waé anu geus dipikanyaho, Gusti moal ngadangukeun urang; tapi doa jiwa anu tobat jeung remuk hate salawasna ditarima. Lamun sagala kasalahan anu dipikanyaho geus dibenerkeun, urang tiasa percaya yén Allah bakal ngawalon paneda urang. Kaunggulan urang sorangan moal kungsi ngajadikeun urang pantes nampa sih kurnia Allah; nya éta kasaluyuan Yesus anu bakal nyalametkeun urang, getih-Na anu bakal nyucikeun urang; sanajan kitu urang ogé boga bagian pagawéan anu kudu dipigawe ku urang dina nurut kana sarat-sarat pikeun ditarima.

Unsur séjén tina doa anu unggul nyaéta iman. “Anu datang ka Allah kudu percaya yén Anjeunna aya, jeung yén Anjeunna maparin ganjaran ka jalma-jalma anu daria neangan Anjeunna.” Ibrani 11:6. Isa ngandika ka murid-murid-Na, “Sagala rupa anu ku maranéh dipikahayang, waktu maranéh neneda, percanten yén maranéh narimana, sarta maranéh bakal ngabogaan éta.” Markus 11:24. Naha urang narima pangandika-Na sakumaha ayana?” Steps to Christ, 94–96.

“Ieu mangrupa hiji pangajaran pikeun para nonoman anu ngaku jadi palayan Allah, mawa amanat-Na, anu ngajangkung dina panaksir sorangan. Maranéhna teu bisa nyusud nanaon anu istimewa dina pangalaman maranéhna, saperti anu dipiboga ku Élia, tapi maranéhna ngarasa dirina saluhureun pikeun ngalakukeun kawajiban-kawajiban anu ku maranéhna katembong hina. Maranéhna moal daék turun tina kaluhungan kapaditaan maranéhna pikeun ngalakukeun palayanan anu diperlukeun, ku sabab sieun yén maranéhna bakal ngalakukeun pagawean saurang abdi. Sakur anu kitu kudu diajar tina conto Élia. Ku kecapna, pakaya sawarga—embun jeung hujan—dikoncian ti bumi salila tilu taun. Ku kecapna wungkul aya konci pikeun muka sawarga jeung ngadatangkeun curahan hujan. Anjeunna dipaparin kahormatan ku Allah nalika anjeunna ngunjukkeun doa-na anu basajan di payuneun raja jeung rébuan urang Israél, dina jawaban kana éta doa seuneu ngageleger turun ti sawarga sarta ngahurungkeun seuneu dina altar kurban. Leungeunna ngalaksanakeun panghukuman Allah ku maéhan dalapan ratus lima puluh imam Baal; tapi sanggeus pagawean beurat anu nyéépkeun tanaga jeung kameunangan anu pangjelasna dina poé éta, anjeunna anu bisa mawa mega jeung hujan jeung seuneu ti sawarga, daék ngalakukeun palayanan saurang abdi sarta lumpat di hareupeun karéta Ahad dina poékna peuting jeung dina angin sarta hujan pikeun ngaladénan pangéran anu teu kungsi dipikasihunna pikeun ditegor langsung di hareupeunana lantaran dosa-dosa jeung kajahatan-jahatanana. Raja ngaliwatan gerbang. Élia ngabebet dirina ku jubahna sarta ngagolér dina taneuh taranjang.” Testimonies, jilid 3, 287.